

ת"פ 44802/06/20 - מדינת ישראל נגד ענת זרמתי, טאטי גבעתיים בע"מ, טאטי יהוד בע"מ, טאטי לחם בע"מ, טאטי-ליגב גרופ בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 44802-06-20 מדינת ישראל נ' זרמתי ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמות 1. ענת זרמתי
2. טאטי גבעתיים בע"מ
3. טאטי יהוד בע"מ
4. טאטי לחם בע"מ
5. טאטי-ליגב גרופ בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד בן שמיר

ב"כ הנאשמות 1 ו-3-5 - עוה"ד שרון כהנא וספיר גמפל

נאשמת 1 בעצמה

גזר דין

תמצית כתב האישום

1. נאשמות 1, 3-5 הורשעו על יסוד הודאת הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") , ונאשמת 2 הורשעה על יסוד הודאת מפרקה במפורט בכתב האישום כדלקמן:
הנאשמת (**נאשמת 1**), ב- 25 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").
נאשמת 2 (להלן: "**נאשמת 2 / טאטי גבעתיים**"), ב- 6 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ.
נאשמת 3 (להלן: "**נאשמת 3 / טאטי יהוד**") ב- 7 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ.
נאשמת 4 (להלן: "**נאשמת 4 / טאטי לחם**") ב- 5 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ.
נאשמת 5 (להלן: "**נאשמת 5 / טאטי ליגב גרופ**") ב- 7 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ. (כל החברות הנאשמות יחדיו (להלן: "**החברות הנאשמות**").

2. כמפורט בכתב האישום הנאשמת הייתה המנהלת הפעילה של החברות הנאשמות, נאשמות 2-5.
עמוד 1

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, והן היו חייבות להגיש באמצעותה דוחות תקופתיים ולשלם מס את המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק מע"מ ובתקנות. כמפורט בגוף האישומים הנאשמות לא צירפו, במודע, תשלום עבור דוחות תקופתיים שאת מרכיביהם ציינו על גביהם, כמפורט להלן:

נאשמות 1 ו-2 לא צירפו במודע תשלום בסך כולל של 376,098 ₪, עבור 6 דוחות תקופתיים (10/2019-3/2020) כמפורט באישום הראשון.

נאשמות 1 ו-3 לא צירפו במודע תשלום בסך כולל של 502,173 ₪ עבור 7 דוחות תקופתיים (9/2019-3/2020) כמפורט באישום השני.

נאשמות 1 ו-4 לא צירפו במודע תשלום בסך כולל של 153,920 ₪ עבור 5 דוחות תקופתיים (11/2019-3/2020) כמפורט באישום השלישי.

נאשמות 1 ו-5 לא צירפו במודע תשלום בסך כולל של 153,835 ₪ עבור 7 דוחות תקופתיים (9/2019-3/2020) כמפורט באישום הרביעי.

במעשיהן, הפרו הנאשמות את חובת תשלום המס המגיע בגין תקופת הדוחות מיד עם הגשתם. הסכום הכולל שלא שולם כמפורט בכתב האישום הוא בסך 1,168,026 ₪.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. בטיעונה לעונש הפנתה **ב"כ המאשימה** לעובדות כתב האישום ולערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמות, ועתרה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל עבירה ביחס לנאשמת, שתחתיתו 0 ותקרתו 3 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, קנס שבין 5% ל-10% מסכום המחדל והתחייבות. עתירתה היא לגזירת 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות על הנאשמת, לצד מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, קנס ברף תחתון והתחייבות, תוך שציינה את מספר העבירות וסוגן, וכן את העובדה שמרבית מחדלי כתב האישום הוסרו כך שכיום עומד סכום המחדל על 295,242 ₪. בהקשר זה פירטה כי סכום זה נוגע לנאשמת 1 ולנאשמת 2 שהיא חברה בפירוק, וכי גם מתוך סכום המחדל שנגרם מביצוע העבירות על ידי נאשמות 1 ו-2 (שהוא בסך 376,098 ₪), שולם סכום מסוים. על החברות הנאשמות, שאינן פעילות, עתרה לגזירת קנס סמלי.

4. **ב"כ הנאשמות 1, 3-5** הפנתה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת ולמהלך חייה ועסקיה. לדבריה, הגם שעסקיה של הנאשמת שגשגו והתרחבו לאורך שנים, והנאשמת העסיקה בחברות שבבעלותה כ-250 עובדים בתקופת השיא, מאז אוקטובר 2021 הנאשמת אינה עובדת ומנסה להשתקם, לאחר שחלומה נגדע ועסקיה נלקחו ממנה בצורה כוחנית על ידי אדם שחשבה שיושיע אותה ועזר לה בהסרת המחדלים. לתמיכה בטענותיה הגישה ב"כ הנאשמות 1, 3-5 ראיות לעונש (**ענ/1 - ענ/3**). לדבריה, עסקיה של הנאשמת במסגרת החברות הנאשמות היו פתוחים 20 שנה, ותקופת ביצוע העבירות קצרה יחסית, בה בוצעו העבירות במקביל בחברות נאשמות על פני כשישה חודשים, והמדובר בהתנהלות חריגה ולא בעבירות שבוצעו בשיטתיות.

5. ב"כ נאשמות 1, 3-5 הפנתה לכך שהמדובר בעבירות על פי סעיף 118 לחוק מע"מ, שהן עבירות חטא, במדרג הנמוך של עבירות המס, והדגישה שהגם שלא צורף התשלום לדוחות, הנאשמות סיפקו לרשות את המידע הנדרש באופן גלוי ושקוף. עוד טענה שיש לפרש את העבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ באופן מקל, משאין לה מקבילה בעבירות המס האחרות, ולאור חריגות ההפלה בגין חוב, שיש דרך לטענתה לפעול לגבייתו וטענה כי נעשה

ניסיון אמיתי להחזיר את החברות הנאשמות לעבודה. ב"כ הנאשמות 1, 3-5 ציינה את הקושי הכללי מאז מרץ 2020, עם התפרצות מגפת הקורונה, בפרט לענף המסעדות והתיירות, מה שהעמיק לטענתה את בעיית הנאשמות. לדבריה, הנאשמת ניסתה להמשיך ולהפעיל את הנאשמות ולהבריאן, ובמסגרת זאת התקשרה עם צד ג', אשר אף הגיע למשרדי מע"מ למסור שיקים על חשבון החוב. לדבריה, בסופו של יום אותו אדם השתלט על עסקיה של הנאשמת באופן אלים, המסעדות נושאות עד היום את שמה - טאטי, והיא אף מאוימת בתביעה לאור ניסיונה למכור אוכל ביתי שהיא מבשלת תחת שם העסק "טאטי". ב"כ הנאשמת הפנתה לפסיקה המדגימה לשיטתה את מתחם העונש ההולם בעבירות הנדונות, וביקשה שיקבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות כאירוע.

6. עתירתה היא שעונשה של הנאשמת ייגזר בתחתית מתחם הענישה, למאסר על תנאי וקנס סמלי, לאור נסיבותיה הכלכליות הקשות של הנאשמת, תוך שציינה שהיקף חובותיה בסך של כארבעה מיליון ₪, ונכסה העיקרי נלקח ממנה. בקשר לנסיבותיה הקונקרטיות של הנאשמת הפנתה לכך שהנאשמת ללא עבר פלילי, הודתה ונטלה אחריות, פעלה להסרת חלק משמעותי ביותר מהמחדל תוך מאמץ רב, ושילמה על כך מחיר אישי כבד. עוד ציינה שהנאשמת נהגה לתרום בסוף כל יום פעילות סחורה שנותרה לעמותת לשובע ולוועד למען החייל, לבתי חולים ובתי אבות.

7. לדברי **הנאשמת** היא לוקחת אחריות מלאה לביצוע העבירות, וביצוען החל בספטמבר 2019, עוד לפני התפרצות מגפת הקורונה. לדבריה, עסקיה, החברות הנאשמות, נכנסו לתוכנית הבראה שהחלה באמצע ינואר 2020 והסתבכה לאור התפרצות המגפה. הנאשמת פירטה שביקשה לשלם חובותיה ועל כן מכרה את עסקה בניזיד עדשים רק כדי לכסות את החוב. עוד מסרה כי עשתה טעויות רבות בדרך, וכשהעסקים החלו להתרומם, צד ג' שהיה אמור לסייע לה הפעיל נגדה לטענתה "כוח ואלים" ולקח את עסקיה אותם בנתה בשתי ידיה וללא כל עזרה. לדבריה, היא נותרה ללא כל, ואותו אדם אף מונע ממנה מלקבל את 25% המגיעים לה לטענתה. לדבריה, מצבה הכלכלי קשה מאוד, היא מפנה את דירתה ועוברת לגור אצל אחותה, ללא רכב, נותר לה רק שמה הטוב, והיא מקווה שתצליח להשתקם.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך חברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. מביצוע העבירות שבביצוען הורשעו הנאשמות נפגע ערך השוויון והאמון, וביצוען מביא לחסר בקופת המדינה, ובכך לפגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה. העבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ היא עבירת חטא, ועל פי הגדרתה עבירת סל, כותרתה **"עבירה שלא נקבע לה עונש"** ולשוונה: **"מי שהפר הוראה מהוראות חוק זה ולא נקבע להפרה עונש, או הפר הוראה בתקנות על פיו שנאמר בתקנות שההפרה היא עבירה, דינו - מאסר שלוש חודשים או קנס 5,000 לירות"**. בניגוד לעבירות מס רבות, ובכלל זאת עבירות הנקראות "עבירות טכניות" מסוג עוון, ביצוע עבירה זו אינו פוגע בפיקוח רשות המסים והוא נעדר כל מוטיב של הסתרה. בנוסף, מידת הפגיעה באמון הרשות בעוסק מביצוע העבירה מתון יותר ביחס לעבירות מס אחרות, שכן העוסק לכל הפחות מוסר את נתוני דוחותיו כחוק.

9. במקרה זה, בשל ביצוען החופף כמעט לגמרי של העבירות, גם אם במסגרת חברות שונות, ביצוען העוקב, והרקע המשותף לביצוען, יקבעו כלל העבירות כאירוע עונשי אחד חרף עמדת המאשימה, בהתאם למבחנים שהותוו ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014). זאת אף לאחר שנתתי דעתי לקביעת בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מרכז) 46140-11-13 **מדינת ישראל נ' כץ** (19.1.2014), רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.2014) (להלן: **"רע"פ כץ"**), ובשים לב לכך שברע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015) אושר מתחם ענישה כולל ל- 26 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ אשר בוצעו לאורך שנים ובסכום משמעותי

של כ- 400,000 ₪. מובן שיינתן משקל מתאים למספר העבירות והחברות הנאשמות במסגרתן בוצעו בעת קביעת המתחם. בקשר לקביעת כלל העבירות כאירוע, ראו את דברי כב' השופטת ברק ארז בע"פ 6888/17 **שירזי נ' מדינת ישראל** (10.12.2018) לפיהם הסיווג לאירועים נועד לתכלית פונקציונלית ככלי עזר, וממילא במישור המהותי מוטל על בית המשפט הקובע מתחם ענישה לשקול את מספר המעשים וחומרתם גם כאשר הם סווגו כאירוע עברייני אחד. עוד לדברי כב' השופטת ברק ארז, מקום בו גוזר בית המשפט עונש כולל, ולא עונש נפרד לכל אירוע, חשיבות מספר האירועים לגזירת העונש פחותה (ראו גם דבריה בע"פ 2454/18 **שיינברג נ' מדינת ישראל** (5.12.2018) אליהם הפנתה).

10. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, לא יכול להיות חולק על כך שמבחינת היקף העבירות שבוצעו עולה כי מביצוע העבירות נגרם נזק משמעותי לקופה הציבורית. המדובר בסכום גבוה במיוחד העומד על סך כולל של 1,168,026 ₪. המדובר במספר עבירות רב יחסית (25) שביצעה הנאשמת ביחד ובמסגרת ארבעת החברות הנאשמות אותן ניהלה. כזכור, ובניגוד למס הכנסה, כשבמס ערך מוסף עסקיני, העוסק הוא אך צינור ושלוח של הרשות לצורך העברת הכספים אליה. בע"פ 26/97 **לקס נ' מדינת ישראל** (22.8.2008) נקבע כי עבירות משמעותיות **"עיכוב שלא כדין של כספים שנגבו בעבור אוצר המדינה, ובדרך זאת שלילת הכספים מבעליהם"** משיקות לפחות לעבירה של גניבה בידי מורשה (ראו עוד בהקשר זה: רע"פ 4844/00 **מברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001) (להלן: **"רע"פ ברקאי"**)).

11. שקלתי את טענות ההגנה לפיהן העבירות בוצעו על רקע קושי כלכלי. כידוע, קושי כלכלי ברקע עבירות מהסוג הנדון אינו מקנה הקלה אוטומטית בעת קביעת מתחם הענישה ועונשו של הנאשם. כפי שצוין ברע"פ כץ תוך הפנייה לרע"פ **ברקאי: "לפרט אין זכות לבסס המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו"**. יחד עם זאת, בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה קיימת משמעות ממתנת מסוימת לרקע הנטען, בשים לב לדברי הסנגורית שלא נסתרו לפיהם עסקיה של הנאשמת פעלו משך כ-20 שנה קודם לביצוע העבירות, ולא נטען כי במהלך תקופה זו בוצעו עבירות, ולכך שתקופת ביצוע העבירות איננה ארוכה במיוחד, כ-7-6 חודשים, והעבירות כולן בוצעו במקביל כמעט לחלוטין, גם אם במסגרת 4 חברות (החברות הנאשמות). בנוסף, משקל מסוים ממתן יינתן גם לכך שהגם שעל פי הנטען הנאשמות החלו בתוכנית הבראה ערב התפרצות מגפת הקורונה, התפרצות המגפה, אשר הביאה לקושי ושינוי בכל תחומי החיים ופגעה בין היתר בעסקים, גם ובפרט בתחום המסעדות, פגעה גם בעסקי הנאשמות, ותרמה לקושי להבריא את הנאשמות ולשלם את המע"מ שלא שולם גם אם באיחור מסוים.

12. עיון בפסיקה מלמד כי באופן תדיר מתחם הענישה בגין העבירה הנדונה נקבע בין מאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות (בדרך כלל 3 חודשי מאסר בעבודות שירות) (ראו לדוגמא: ת"פ (שלום - ת"א) 9080-10-16 **מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב נ' אומגה פון סחר בע"מ ואח'** (26.11.2018), ת"פ 9215-11-16 (שלום - ת"א) **מע"מ ת"א 1,2 נ' א.ב. מאכלים ושליחויות בע"מ ואח'** (26.11.2018)).

13. עיינתי גם בפסיקה בה נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו הוא מאסר על תנאי לצד קנס בלבד (ראו לדוגמא: ת"פ (שלום - פ"ת) 51918-08-16 **מע"מ פתח תקווה נ' א.מ.נ. קוסמטיקה ואופנה בע"מ ואח'** (21.6.2018)), אך אינני שותפה לדעה זו. אכן עבירה זו שהיא מסוג חטא, קלה יותר מיתר העבירות על פי חוק מע"מ וביניהן עבירה לפי סעיף 117(א)(6) שעניינה אי הגשת דוח במועד. על כן, על מתחם העונש ההולם בקשר אליה (ובהתאם לנסיבות ביצוע העבירה) להיות מתון יותר מהמתחם שנקבע באופן תדיר בגין ביצוע עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ, בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

יחד עם זאת, לא ניתן לבטל את הנזק הנגרם לקופה הציבורית מהפרת החובה לתשלום מס, במקרה זה או בכלל, ולא יהיה זה נכון להשקפתי לקבוע בגבולות מתחם הענישה עונש של מאסר על תנאי לצד קנס בלבד. כמוזכר לעיל, מס ערך מוסף שהוא במהותו מס עקיף, מוחזק על ידי העוסק המורשה עבור הרשות ואינו מהווה חלק מנכסיו. זאת בניגוד למס ההכנסה המשולם על ידי הנישום מתוך הכנסותיו ונכסיו. בכל הנוגע לתשלום מע"מ, העוסק משמש למעשה כאמור כצינור להעברת הסכום לרשות ואף נדרש להעבירו בסופה של כל תקופת דיווח קצרה יחסית בת חודש או חודשיים. עוד יש לזכור כי הגם שקיימים אמצעים אזרחיים לגביית מס, פעמים רבות, ובפרט כאשר עסקינן בחברה בע"מ ללא נכסים או כספים אשר הפסיקה פעילותה, ניצבת הקופה הציבורית חסרה מול שוקת שבורה. במקרה כזה, הרשות איננה יכולה לגבות את המס ממנהלה של החברה.

14. בכל הנוגע לעונשם של מבצעי עבירה מהסוג הנדון, כפי שציננה הסנגורית, קיימים מקרים בהם גם כאשר לא הוסר מחדל כתב האישום או לא הוסר במלואו, מצא בית המשפט לגזור עונש של מאסר על תנאי לצד קנס בלבד על נאשמים בעבירות הנדונות. ראו לשם הדוגמא, כפי שהפנתה הסנגורית: ת"פ (שלום - פ"ת) 14637-03-16 **מדינת ישראל נ' חמום ישיר ואח'** (1997) (9.7.2018). כן ראו: ת"פ (שלום - ת"א) 54943-01-17 **מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות נעליים** (3.12.2018) ות"פ (שלום - ת"א) 50808-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (28.5.2019), בהם בוצעו גם עבירות נוספות, אך לצד זאת - המדובר במקרים בהם ההיקף הכולל של העבירות, הן מבחינת כמותן, ובפרט מבחינת היקפן היה נמוך בהרבה מזה שבעניינו.

מובן שכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו, כשכידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

15. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, הנסיבות אשר פורטו לקולא ולצד זאת מספרן הרב של העבירות שנעברו (גם עם רובן חופפות) ובפרט היקף העבירות, מצאתי להעמיד את מתחם הענישה במקרה זה בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל ביחס לכלל העבירות כאירוע.

16. לעניין מתחם הקנס, הקנס בסוג זה של עבירות הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצועה. גובה הקנסות מושפע מסכום המחדל מושא כתב האישום, מנסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים ובעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתה הכלכלית של הנאשמת.

במקרה הנדון מצבה הכלכלי של הנאשמת קשה. כפי דבריה ודברי הסנגורית, הנאשמת איבדה את עסקיה (החברות הנאשמות), עברה להתגורר עם אחותה, ללא רכב, מתפרנסת ממכירת אוכל ביתי ולה חובות כעולה מענ"1. הנאשמת מצויה בסכסוך עסקי עם גורם שנכנס לעסקיה על מנת לסייע, וקיימת מחלוקת באשר לזכותה לעשות שימוש בשם המותג "טאטי" שהוא כינויה והיה שם עסקיה, ובאשר לזכויותיה בשם המותג ובעסקים שהיו בבעלותה. לדבריה, אותו גורם גזל את העסקים (החברות הנאשמות) שהקימה במו ידה. מבלי להיכנס ללב הסכסוך העסקי, הרושם הוא שהנאשמת מתמודדת עם מצב מורכב ביותר, הכולל גם, אך לא רק, התמודדות ממשית בפן הכלכלי (ענ"1-ענ"3). לאחר שקלול כלל הנסיבות, מבלי להתעלם מחשיבות השתת עונש מסוג קנס, יקבע מתחם קנס מתון ביותר בנסיבות, חרף ההיקף המשמעותי של העבירות, בין 8,000 ₪ ו- 25,000 ₪.

העונש הקונקרטי לנאשמות

17. הנאשמת היא ילידת שנת 1959, ללא עבר פלילי רלבנטי, הודתה ונטלה אחריות לביצוע העבירות. נטילת האחריות מצד הנאשמת לא הייתה רק מהפה החוצה ובמאמץ רב, בסיועו של אחר (עמו נמצאת כיום בסכסוך), פעלה להסרת חלק משמעותי ביותר ממחדלי כתב האישום. למעשה הסירה הנאשמת את כלל המחדלים שנגרמו מביצוע העבירות יחד עם נאשמות 3, 4-5, ואף חלק מהמחדלים שנגרמו מביצוע העבירות עם נאשמת 2 שהיא חברה בפירוק. כך, מתוך מחדל מס בסך כולל של 1,168,026 ₪, נותר מחדל מס בסך 295,242 ₪. אמנם, הסרת המחדלים מצד הנאשמת איננה מעשה חסד, והמדובר בחסר לו גרמה היא במעשה בקופה הציבורית. יחד עם זאת, כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות (ובפרט בעבירה הנדונה) משמעות רבה לעניין הענישה, ויש בה כדי ללמד על חרטה אמיתית ולהביא לתיקון הנזק הכספי שנגרם מביצוע העבירות (רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)).

18. בעת קביעת עונשה של הנאשמת נתתי דעתי לכלל נסיבותיה כפי שפורטו על ידה ועל ידי באת כוחה. שקלתי את העובדה שהנאשמת בנתה את עסקיה - הנאשמות שזכו לשגשוג רב - בשתי ידיה - וכי מפעל חייה קרס, על הקושי שבכך. שקלתי שוב את הקושי הכלכלי הממשי עמו מתמודדת הנאשמת לצד הקושי הרגשי, וכי הנאשמת התרגלה להיות משך שנים בצד הנותן, ותרמה לחברה ולקהילה. להתרשמותי, מן הראוי לדון את הנאשמת שניהלה עסקים נרחבים משך שנים ללא כל עבירה ממין העניין לכף קולא, תוך מתן הזדמנות אמיתית לשיקומה. זאת מבלי להתעלם מחשיבות האינטרס הציבורי וההרתעה כשבעבירות מס עסקינות, ובכורתם של אלה על פני נסיבות אישיות.

19. שקלתי הטלת עונש מאסר על תנאי לצד קנס על הנאשמת, אך משמצאתי לקבל את עתירתה של הסנגורית לגזירת קנס מתון ומידתי ההולם את יכולותיה של הנאשמת שהיא מוצדקת בנסיבות (חרף היקפן הגבוה), תוך איזון בין רכיבי הענישה השונים ובראי עיקרון ההלימה, לא ניתן להימנע מגזירת עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות על הנאשמת, לצד הקנס המתון, וכן התחייבות להימנע מביצוע עבירה ומאסר על תנאי. על הנאשמות 3-5 שאינן פעילות ייגזר קנס סמלי, וכך גם על נאשמת 2, שהיא חברה בפירוק, לאור דברי המפרק בדיון מיום 24.1.2021, לפיהם לנאשמת 2 נושים וחובות רבים, ואין כספים בקופת הפירוק.

20. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמות את העונשים הבאים:

לנאשמת 1:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודש, שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בדואר ברמת גן, רח' אצ"ל 6, רמת גן. הנאשמת תתייצב ביום 12.6.2022 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירה על פי חוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך 8,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 16.6.2022.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. הנאשמת תתחייב על סך 20,000 ₪ להימנע משך שנתיים מביצוע העבירה בה הורשעה.

לנאשמת 2 חברה בפירוק, ולנאשמות 3-5 שאינן פעילות: קנס בסך 10 ₪ כל אחת, לתשלום עד ליום 1.6.2022.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, במעמד הצדדים.